

ते तु सर्वे महात्मानो भीमवेगा महाबलाः ।
 ददृशुः कपिलं तत्र वासुदेवं सनातनं ॥ २५ ॥
 कथं च तस्य देवस्य चरन्मविदूरतः ।
 प्रहर्षमतुलं प्राप्ताः सर्वे ते रघुनन्दन ॥ २६ ॥
 ते तं कथं कुरुं मत्वा क्रोधपर्याकुलेक्षणाः ।
 अभ्यधावन्त संक्रुद्धास्तिष्ठ तिष्ठेति चाब्रुवन् ॥ २७ ॥
 अस्माकं त्वं हि तुरगं यज्ञियं कृतवान् असि ।
 दुर्मेधस्त्वं हि संप्राप्तान् विद्धि नः सगरोत्मजान् ॥ २८ ॥
 श्रुत्वा तद्वचनं तेषां कपिलो रघुनन्दन ।
 रोषेण महाताविष्टो झङ्कारमकरोत् तदा ॥ २९ ॥
 ततस्तेनाप्रमेयेण कपिलेन महात्मना ।
 भस्मराशीकृताः सर्वे काकुत्स्थ सगरोत्मजाः ॥ ३० ॥

इति बालकाण्डे कपिलदर्शनं नाम एकचत्वारिंशः सर्गः

॥ ४१ ॥

॥ ०४
 ३०
 ॥ ३४